

EXPUNERE DE MOTIVE PROPUNERE DE MODIFICARE A OG 92 / 2003

Intr-o perioada in care mediul de afaceri este bulversat de o criza economica care se manifesta la nivel mondial, un sistem fiscal imperfect, care lasa loc la interpretari, nu face nimic altceva decat sa ingreuneze si mai mult activitatea societatilor si sa le determine de multe ori sa-si inchida portile.

Din pacate, de-a lungul timpului Romania a excelat prin modificari multiple a legislatiei care guverneaza sistemul de taxare, modificari care nu au facut altceva decat sa creeze un hatis greu de descifrat chiar si de specialisti. Prin crearea Codului de Procedura Fiscala s-a creat un cadru unitar pentru procedura de impozitare si o anumita relaxare a activitatii de administrare insa experienta din teren a demonstrat ca societatile sunt in multe cazuri dezavantajate in raport cu statul, iar atunci cand s-a ajuns la litigii societatile au fost lipsite de mijloacele legale de a-si apara punctele de vedere.

Prin propunerile care fac obiectul prezentei initiative legislative se urmareste imbunatatirea activitatii de administrare a impozitelor si taxelor reglementate prin codul de Procedura Fiscala care sa protejeze atat statul prin corecta colectare a impozitelor dar si a agentilor economici prin corecta definire a drepturilor si obligatiilor atat a reprezentantilor statului cat si a societatilor comerciale.

Motivarea punctuala a fiecărei propuneri s-a facut in tabelul anexat.

Initiatori :

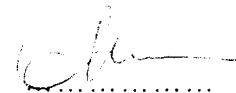
Deputat Mihaela Ioana SANDRU

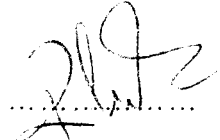
Deputat Mihail BOLDEA

Deputat Mircea MARIN

Deputat Serban-Razvan MUSTEA

TABEL COMPARATIV

Nr. cr.	O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală	O.U.G pentru modificarea și completarea O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	Motivație
1.	<p>Art. 4 - Înființarea și înființarea Comisiei de proceduri fiscale</p> <p>(1) În cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală se înființează Comisia de proceduri fiscale, care are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod și a legislației care intră în sfera de competență a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel.</p> <p>(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de proceduri fiscale se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.</p> <p>(3) Comisia de proceduri fiscale este coordonată de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală.</p> <p>(4) Deciziile Comisiei de proceduri fiscale se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.</p> <p>(5) Soluțiile unitare adoptate prin decizii ale Comisiei de proceduri fiscale și aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală sunt aplicabile de la data publicării acestor decizii potrivit alin. (4).</p> <p>(6) Soluțiile unitare prevăzute la alin. (5) sunt aplicabile și procedurilor în curs.</p>	1. Articolul 4 se abrogă.	<p>În prezent, legislația în vigoare prevede înființarea a două comisii care au competență de a emite soluții de aplicare unitară a legislației fiscale astfel:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Comisia fiscală centrală, constituită în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, care are responsabilități de emiteră a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a Codului fiscal; - Comisia de proceduri fiscale, constituită în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care are responsabilități de emiteră a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a Codului de procedură fiscală. <p>Având în vedere că atribuția de elaborare a legislației privind Codul de procedură fiscală revine în prezent Ministerului Finanțelor Publice, este oportun ca soluțiile de aplicare unitară vizând Codul de procedură fiscală să fie aprobate în aceleași condiții ca și soluțiile adoptate în aplicarea Codului fiscal.</p>

			<p>În plus, nu se justifică existența, în Ministerul Finanțelor Publice, a două comisii, cu componență și reguli de funcționare diferite, care să emită decizii cu privire la aplicarea unitară a legislației fiscale.</p>
2.	Art.5 - Aplicarea unitară a legislației	<p>2. La articolul 5, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:</p> <p>“(2) Comisia fiscală centrală constituită potrivit art. 6 din Codul fiscal, are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod și a legislației subsecvente acestuia.”</p>	<p>Motivație:</p> <p>În prezent, legislația în vigoare prevede funcționarea a două comisii care au competență de a emite soluții de aplicare unitară a legislației fiscale astfel:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Comisia fiscală centrală, constituită în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, care are responsabilități de emiteră a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a Codului fiscal; - Comisia de proceduri fiscale, constituită în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care are responsabilități de emiteră a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a Codului de procedură fiscală. <p>Având în vedere că atribuția de elaborare a legislației privind Codul de procedură fiscală revine în prezent Ministerului Finanțelor Publice, este oportun ca soluțiile de aplicare unitară vizând Codul de procedură fiscală să fie aprobate în aceleași condiții ca și soluțiile adoptate în aplicarea Codului fiscal.</p>

			<p>În plus, nu se justifică existența, în Ministerul Finanțelor Publice, a două comisii, cu componență și reguli de funcționare diferite, care să emită decizii cu privire la aplicarea unitară a legislației fiscale.</p>
3.5	<p>ART. 47</p> <p>Desființarea sau modificarea actelor administrative fiscale</p> <p>(1) Actul administrativ fiscal poate fi modificat sau desființat în condițiile prezentului cod.</p> <p>(2) Desființarea totală sau parțială, potrivit legii, a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage desființarea totală sau parțială a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale anulate, chiar dacă acestea au devenit definitive în sistemul cailor administrative de atac.</p>	<p>ART. 47</p> <p>Modificarea, revocarea, desființarea sau anularea actelor administrative fiscale</p> <p>(1) Actul administrativ fiscal poate fi revocat, modificat, desființat sau anulat în condițiile prezentului cod.</p> <p>(2) Actul administrativ fiscal poate fi oricând revocat de către organul fiscal emitent sau de către organul ierarhic superior al acestuia, cu excepția cazurilor în care acesta a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice, iar prin revocarea sa s-ar aduce atingeri drepturilor sau intereselor legitime ale contribuabilului sau ale celorlalte persoane ce sunt subiecte ale raportului juridic fiscal potrivit art. 17, altele decât statul și unitățile sale administrative-teritoriale. În situațiile în care actul administrativ fiscal nu mai poate fi revocat, organul fiscal este îndreptățit să ceară anularea acestuia în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.</p> <p>Se introduc aliniatele:</p> <p>(3) Modificarea actului administrativ fiscal poate fi dispusă în conformitate cu dispozițiile art. 42.</p> <p>(4) Actul administrativ fiscal poate fi anulat prin decizia de soluționare a contestației emisă în condițiile Titlului XI sau prin hotărâre judecătorească, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.</p> <p>Actul administrativ fiscal poate fi desființat prin</p>	<p>Pt concordanța între Codul de Procedură Fiscală și Legea Contenciosului Administrativ se introduce posibilitatea revocării și anularii actelor administrative</p>

		decizia de soluționare a contestației emisă în condițiile Titlului XI.	
6		<p>ART. 47¹</p> <p>Revocarea actelor administrativ fiscale accesorii sau subsecvente</p> <p>(1) Anularea sau desființarea totală sau parțială cu titlu irevocabil, potrivit legii, a actelor administrativ fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage revocarea atât a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale anulate, cât și a actelor administrativ fiscal subsecvente emise în baza actelor administrativ fiscale revocate, anulate sau desființate, chiar dacă aceste acte administrativ fiscale accesorii sau subsecvente au devenit definitive în sistemul cailor administrative sau judiciare de atac.</p> <p>(2) În acest sens, organul fiscal emitent din oficiu sau la cererea contribuabilului va emite un nou act administrativ fiscal prin care va revoca actele administrativ fiscale accesorii sau subsecvente.</p>	
7	<p>ART. 65</p> <p>Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale</p> <p>(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii</p>	<p>ART.65</p> <p>Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale</p> <p>(2) Organul fiscal are sarcina probei în dovedirea constatarilor din actul administrativ fiscal, potrivit legii .</p>	<p>Această propunere are în vedere principiul conform căruia sarcina probei revine celui ce face o afirmație <i>probatio incumbit ei qui dicit, non ei qui negat.</i>)</p> <p>Prin urmare, considerăm în lumina principiului citat, ca cele afirmate de organul fiscal în conținutul deciziei de impunere, trebuie dovedite, potrivit legii.</p> <p>Textul de lege astfel cum este redactat în prezent, dă naștere la confuzii, în sensul că:</p> <p>(i) nu rezultă cu claritate obligarea</p>

			<p>organului fiscal de a dovedi constatările efectuate în cuprinsul deciziei de impunere (în practica întâlnindu-se dese situații în care afirmațiile din cuprinsul actelor administrative rămân la nivelul unor simple alegații);</p> <p>(ii) prin folosirea de care legiuitor a conjuncției <i>sau</i> din sintagma „pe baza de probe <u>sau</u> constatari proprii”, se poate înțelege ca propriile constatari (ceretarea la fata locului) sunt suficiente, putând suplini orice alt mijloc de proba;</p> <p>(iii) apreciem ca organul fiscal trebuie sa aiba sarcina probei in ce priveste <u>orice act administrativ fiscal</u> emanat de acesta si nu doar decizia de impunere, asa cum s-ar putea înțelege din actuala reglementare, restrictiva, a textului</p>
8	<p>ART. 70</p> <p>Termenul de soluționare a cererilor contribuabililor</p> <p>(2) În situațiile în care, pentru soluționarea cererii, sunt necesare informații suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor solicitate</p>	<p>ART. 70</p> <p>Termenul de soluționare a cererilor contribuabililor</p> <p>(2) În situațiile în care, pentru soluționarea cererii, sunt necesare informații suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor solicitate. Motivele ce stau la baza acestei măsuri vor fi menționate în actul administrativ fiscal de prelungire a termenului de soluționare a cererii contribuabilului, care va fi comunicat contribuabilului. Pe durata prelungirii termenului de soluționare a cererii, organul fiscal are obligația să comunice contribuabilului în termen de 10 zile orice demers pe care îl întreprinde în scopul</p>	

		soluționării cererii, precum și rezultatele obținute dintr-un asemenea demers.	
9	<p>ART. 86 Decizia de impunere</p> <p>(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.</p>	<p>ART. 86 Decizia de impunere</p> <p>(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică, în urma unei inspecții fiscale, baza de impunere.</p>	
10	<p>ART. 114 Dispoziții privind efectuarea plății</p> <p>...</p> <p>(6) Cererea poate fi depusă în termen de un an de la data plății, sub sancțiunea decăderii.</p> <p>...</p>	<p>ART. 114 Dispoziții privind efectuarea plății</p> <p>...</p> <p>(6) Cererea poate fi depusă în termen de cinci ani, sub sancțiunea decăderii. Termenul începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a efectuat plata.</p> <p>...</p>	<p>Propunerea de modificarea a termenului în care se poate efectua corecția erorilor are ca principala motivație faptul că <u>acest termen ar trebui corelat cu termenul de prescripție al obligației fiscale ce urma a fi stinsă prin plata în situația în care eroarea nu ar fi fost efectuată de contribuabil.</u></p> <p>Precizăm că, în conformitate cu prevederile în vigoare, constatarea unei erori efectuate de către contribuabil în documentele de plată după expirarea termenului de un an poate avea ca efect final calculul de obligații fiscale accesorii aferente creanței fiscale ce nu a fost stinsă prin plata din cauza acestei erori.</p> <p>Suplimentar, menționăm că această sancțiune (i.e. calculul de obligații fiscale accesorii), așa cum este definită de art. 119 este specifică „neachitării la termenul de scadență de către debitor a obligației de plată”, or în cazul descris mai sus efectul constând în calculul de obligații accesorii nu</p>

			este legal de prejudicierea bugetului de stat ce ar rezulta din neplata in termen a obligațiilor fiscale, ci in fapt de alterarea mecanismului de stingere din cauza unei erori in documentul de plata. Astfel, in situația in care contul contribuabilului a fost debitat si, in același timp, a fost creditat un cont bugetar (condiție prevăzuta expres la alin. (4) al acestui articol), bugetul de stat nu a fost prejudicial de către contribuabil prin efectuarea de erori in documentul de plata, si, prin urmare, corecția acestor erori ar trebui sa poată fi efectuata de către contribuabil fara aplicarea unor sancțiuni ce in prezent sunt aplicabile in cazul neachitării in termen a obligațiilor fiscale.
11	<p>ART. 124 Dobanzi in cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget (1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobanda din ziua urmatoare expirării termenului prevazut la art. 117 alin. (2) sau la art. 70, dupa caz. Acordarea dobanzilor se face la cererea contribuabililor</p>	<p>ART. 124 Dobanzi in cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget (1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobanda din ziua urmatoare expirării termenului prevazut la art. 117 alin. (2) sau la art. 70, dupa caz. Acordarea dobanzilor se face la cererea contribuabililor in ipoteza nerambursării sau nerestituiri in acest termen legal a sumelor ce au facut obiectul cererii de rambursare sau de restituire.</p>	
12	<p>ART. 135 Prescripția dreptului de a cere compensarea sau restituirea Dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau</p>	<p>ART. 135 Prescripția dreptului de a cere compensarea sau restituirea ori executarea silita a creantelor fiscale Dreptul contribuabililor de a cere compensarea,</p>	

	<p>restituirea creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la compensare sau restituire.</p>	<p>restituirea creanțelor fiscale sau executarea silită a acestora se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la compensare, restituire sau de executare silită. Regulile referitoare la suspendarea și întreprinderea termenelor de prescripție se aplică în mod corespunzător și în acest caz.</p>	
13	<p>ART. 141</p> <p>Titlul executoriu și condițiile pentru începerea executării silite</p> <p>(1) Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare competent în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul sau al unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.</p> <p>(1¹) În titlul executoriu emis, potrivit legii, de organul de executare prevăzut la alin. (1) se înregistrează toate creanțele fiscale neachitate la scadență, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat, precum și accesoriile aferente acestora, stabilite în condițiile legii.</p>	<p>ART. 141</p> <p>Titlul executoriu și condițiile pentru începerea executării silite</p> <p>(1) Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare competent în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul sau al unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.</p> <p>(1¹) În titlul executoriu emis, potrivit legii, de organul de executare prevăzut la alin. (1) se înregistrează toate creanțele fiscale neachitate la scadență, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat, precum și accesoriile aferente acestora, stabilite în condițiile legii. Obligatiile fiscale care se înregistrează în titlul executoriu sunt cele stabilite printr-un titlu de creanță, în sensul prevederilor art. 110 și care nu sunt achitate la scadență</p>	<p>Motivul acestei completări îl reprezintă faptul că există numeroase cazuri, mai ales în sfera impozitelor și taxelor locale, când se începe executarea silită pentru obligații fiscale principale și accesorii care nu sunt stabilite potrivit legii, printr-un titlu de creanță.</p>
14	<p>ART. 216</p> <p>Soluții asupra contestației</p> <p>(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.</p>	<p>ART. 216</p> <p>Soluții asupra contestației</p> <p>(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, fie anularea totală sau parțială a actului atacat, fie desființarea acestuia, în situația în care soluționarea contestației depinde de administrarea de probe noi, care nu pot fi instrumentate în mod eficient în fața organului de soluționare a contestației. În caz de desființarea totală sau parțială a actului administrativ-fiscal atacat, organul de</p>	

		<p>soluționare va consemna în considerentele deciziei de soluționare a contestației motivele ce ar sta la baza acestei soluții, precum și instrucțiunile pe care le frasează spre aducere la îndeplinire organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal desființat, care le va avea în vedere strict cu ocazia reevaluării.</p>	
15		<p>ART. 218¹ Nesoluționarea contestației în termenele prevăzute de art. 70 alin. 1 sau 2, după caz, da dreptul contestatarului să se adreseze instanței de judecată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 pentru a analiza în fond cauza supusă soluționării organului fiscal.</p>	
16	<p>ART. 219¹ Contravenții în cazul declarațiilor recapitulative (2) Fapta prevăzută la alin. (1) se sancționează cu amendă de 2% din suma totală a achizițiilor/livrărilor înracomunitare de bunuri nedecarate sau, după caz, din diferențele nedecarate rezultate ca urmare a declarațiilor incorecte ori incomplete.</p>	<p>ART. 219¹ Contravenții în cazul declarațiilor recapitulative (2) Fapta prevăzută la alin. (1) se sancționează cu amendă cuprinsă între și lei.</p>	
17	<p>ART. 219¹ Contravenții în cazul declarațiilor recapitulative (3) Nu se sancționează contravențional persoanele care corectează declarațiile recapitulative până la împlinirea termenului legal de depunere a acestora</p>	<p>ART. 219¹ Contravenții în cazul declarațiilor recapitulative (3) Nu se sancționează contravențional persoanele care corectează declarația recapitulativă până la termenul legal de depunere a următoarei declarații recapitulative</p>	<p>Începând cu 1 ianuarie 2010, termenul legal pentru depunerea acestei declarații recapitulative este până la data de 15 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, în condițiile în care la aceeași dată furnizorii externi sunt obligați să emita factura sau contribuabilii români să emita autofactura. În aceste condiții considerăm că nu ar trebui sancționați contribuabilii care corectează declarația recapitulativă până la termenul</p>

			<p>legal de depunere a următoarei declarații recapitulative.</p> <p>De asemenea, propunem înlocuirea amenzii stabilite în cuantumul procentual cu amenda în suma brută cuprinsă între un minim și un maxim. Motivul propunerii se întemeiază pe faptul că în varianta actuală a Codului de procedură fiscală, sancțiunea nu este proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite.</p>
18	<p>ART. 220[*])</p> <p>Contravenții și sancțiuni la regimul produselor accizabile</p> <p>(1) Constituie contravenții următoarele fapte:</p> <p>(...)</p> <p>k) transportul de produse accizabile care nu sunt însoțite de documentul administrativ de însoțire a mărfii - DAI - prevăzut la titlul VII din Codul fiscal sau pentru care documentul este completat cu date incorecte ori incomplete referitoare la cantitate, cod NC sau mijlocul de transport, precum și transportul de produse accizabile efectuat prin sisteme ori recipiente care nu poartă sigiliile supraveghetorului fiscal ori au sigiliile deteriorate;</p>	<p>ART. 220[*])</p> <p>Contravenții și sancțiuni la regimul produselor accizabile</p> <p>(1) Constituie contravenții următoarele fapte:</p> <p>(...)</p> <p>k) transportul de produse accizabile în regim suspensiv care nu este acoperit de un document administrativ electronic procesat, în conformitate cu alin. (2) și (3) ale art. 206³¹ din Codul fiscal, precum și transportul de produse accizabile efectuat prin sisteme ori recipiente care nu poartă sigiliile supraveghetorului fiscal ori au sigiliile deteriorate;</p>	<p>Această propunere ține cont de modificările Titlului VII din Codul fiscal care intră în vigoare la 1 aprilie 2010.</p> <p>Astfel, începând cu această dată deplasarea intracomunitară de produse accizabile este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de un document administrativ electronic procesat, în conformitate cu alin. (2) și (3) ale art. 206³¹ din Codul fiscal.</p> <p>Conform prevederilor legale susmenționate, expeditorul din România înaintează autorităților competente, prin sistemul informatizat, un proiect de document administrativ electronic, care este verificat electronic de autoritățile competente.</p> <p>În aceste condiții, începând cu 1</p>

			<p>aprilie 2010, nu mai exista suport juridic pentru sanctionarea contravenționala pentru transportul de produse accizabile accizabile care sunt însoțite de documentul administrativ de însoțire a mărfii care este completat cu date incorecte ori incomplete referitoare la cantitate, cod NC sau mijlocul de transport.</p> <p>Consideram ca începând cu 1 aprilie 2010 ar putea fi sancționați contravențional contribuabilii care efectuează transport de produse accizabile în regim suspensiv care nu este acoperit de un document administrativ electronic procesat, în conformitate cu alin. (2) și (3) ale art. 206³¹ din Codul fiscal.</p>
--	--	--	---